

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 17 kwietnia 2024 r.

D/KA.UH.8361.155.2023
ZPO

"SPOŁEM"

Powszechna Spółdzielnia Spożywców
ul. Wrocławska 13-15
63-400 Ostrów Wielkopolski

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę **"SPOŁEM"** Powszechna Spółdzielnia Spożywców, ul. Wrocławska 13-15, 63-400 Ostrów Wielkopolski, NIP: 6220005729 karę pieniężną w wysokości 3.000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy za nieuwidocznienie obok informacji o obniżonej cenie - informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, oraz za nieuwidocznienie obok informacji o obniżonej cenie - informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki, co stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 2 i 4 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, w dniach od 19 do 25 września 2023 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy: **"SPOŁEM"** Powszechna Spółdzielnia Spożywców, ul. Wrocławska 13-15, 63-400 Ostrów Wielkopolski, NIP: 6220005729, miejsce kontroli: sklep, ul. Wrocławska 13-15, 63-400 Ostrów Wielkopolski. W toku kontroli sprawdzono prawidłowość uwidaczniania cen, cen jednostkowych (w wymaganych przypadkach) oraz w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, w szczególności, czy obok informacji o obniżonej cenie

uwidoczniono również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. W powyższym zakresie zbadano 11 partii towarów objętych obniżką cen, oferowanych do sprzedaży w dniu rozpoczęcia czynności kontrolnych, tj.:

1. Jogurt Jogobella Zott 150 g, cena 1,99 zł, cena jednostkowa 13,27 zł/kg, data minimalnej trwałości 07.10.2023 r.
2. Ser sałatkowy typu greckiego Kortos 160 g, cena 4,99 zł, cena jednostkowa 31,19 zł/kg, data minimalnej trwałości 21.09.2023 r.
3. Ser sałatkowy ziołowy Kortos 160 g, cena 4,99 zł, cena jednostkowa 31,19 zł/kg, data minimalnej trwałości 21.09.2023 r.
4. Ser typu cypryjskiego Kortos, 180 g, cena 9,99 zł, cena jednostkowa 55,50 zł/kg, data minimalnej trwałości 03.04.2024 r.
5. Sos spaghetti Polskie przetwory 500g, cena 5,99 zł, cena jednostkowa 11,98 zł/kg, data minimalnej trwałości 11.2023 r.
6. Sos słodko-kwaśny Polskie przetwory 500 g, cena 5,99 zł, cena jednostkowa 11,98 zł/kg, data minimalnej trwałości 11.2023 r.
7. Rogalik 7Days 55 g, cena 2,22 zł, cena jednostkowa 34,15 zł/kg, data minimalnej trwałości 30.11.2023 r.
8. Pomidor malinowy oferowany luzem, cena jednostkowa 4,39 zł/kg,
9. Filet z kurczaka oferowany luzem, cena jednostkowa 16,99 zł/kg,
10. Kiełbasa zwyczajna Antczak oferowana luzem, cena jednostkowa 29,99 zł/kg
11. Kurczak świeży oferowany luzem, cena jednostkowa 8,99 zł/kg.

W wyniku oceny stwierdzono, że na wywieszkach cenowych, towarów objętych promocją, tj. obniżeniem ceny w przypadku:

- towarów z poz. 1-7 nie uwidoczniono informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- towarów z poz. 8-11 nie uwidoczniono informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 2 ustawy (towary z poz. 1-7) i art. 4 ust. 4 ustawy (towary z poz. 8-11) oraz jest niezgodne z wymaganiami § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie *uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy, a także narusza interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy, w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Art. 4 ust. 4 ustawy stanowi, w przypadku towarów, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub mają krótki termin przydatności, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się informację o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki, z zastrzeżeniem, że terminy, o których mowa w ust. 2 i 3, nie mają zastosowania.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

2. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolicie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej. W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 11 marca 2024 r. znak

D/KA.UH.8361.155.2023 zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. W dniu 27 marca 2024 r. strona drogą elektroniczną przesłała informację o przychodach

Strona nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów, a także nie przedstawiła stanowiska w pozostałym zakresie.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w tym przypadku, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, a więc odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy. W sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkującego obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem

na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 2 lub art. 4 ust. 4 ustawy w przypadku wszystkich 11 partii towarów oferowanych do sprzedaży w obniżonej cenie, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką lub zgodnie z regulacją art. 4 ust. 4 ustawy powinna być to cena sprzed pierwszego zastosowania obniżki. Uzyskanie rzetelnej informacji m.in. o najniższej cenie towaru oferowanego w obniżonej cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta, które podlegają ochronie ustawowej. Przedsiębiorca przestrzegając przepisów regulujących obrót detaliczny, obowiązany jest prowadzić działalność w sposób umożliwiający klientowi dokonanie zakupów w sposób w pełni świadomy, zarówno co do jakości towaru, jak i jego rynkowej wartości. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 29 sierpnia 2023 r., zawierającego m.in. informacje o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innemu podmiotowi lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania stwierdził, iż za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna. Strona postępowania, prawidłowo

pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia prawa polegające na nieuwidocznieniu obok informacji o obniżonej cenie - informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz na nieuwidocznieniu obok informacji o obniżonej cenie - informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki, co stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 2 i 4 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki lub informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, *„przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:*

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w wysokim stopniu. Przedsiębiorca nie uwidoczniał bowiem informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 7 partii towarów o obniżonej cenie oraz nie uwidoczniał informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki dla 4 towarów o obniżonej cenie, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub mają krótki termin przydatności. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką lub zgodnie z regulacją art. 4 ust. 4 ustawy powinna być cena sprzed pierwszego zastosowania obniżki. Uzyskanie rzetelnej informacji m.in. o najniższej cenie towaru oferowanego w obniżonej cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, oraz informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta, które podlegają ochronie ustawowej. Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż przedsiębiorca zrealizował dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń.

Wielkość, w szczególności przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie informacji przesłanej przez stronę w toku postępowania administracyjnego w dniu 27 marca 2024 r., którą załączono do akt sprawy.

Mając na uwadze ostatnią z wyżej wymienionych przesłanek, które należy brać pod uwagę przy wymiarze kary, tj. sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje, iż nie posiada wiedzy, aby zachodziły

w przedmiotowej sprawie takie okoliczności, a strona postępowania również nie podniosła wyżej wskazanej okoliczności. Co więcej, przedmiotowa sprawa nie ma charakteru transgranicznego.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 3.000,00 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100).

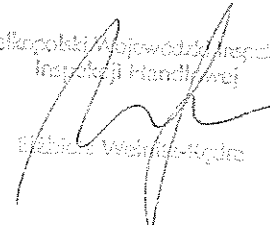
Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona:
2. a/a:
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Ewelina Włodarczyk

